

stuk **1652** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 1 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- (1°) de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, en
- (2°) de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Algemeen kader****1.1. *De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken***

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft ze immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. *Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden*

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van

inlichtingen te weigeren omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België eerst voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag (DBV) met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die zou lijken op die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van de OESO-modelverdragstekst heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich pas in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G-20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het 'Global Forum', werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model op een onvoldoende manier gebruiken.

Teneinde van de 'grijze' lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-tekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de 'witte lijst' met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Nadien ondertekende België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen ('Tax Information Exchange Agreements', TIEA's), om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal aantal op ongeveer negentig verdragen, waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van fiscale inlichtingen.

2. De belastingverdragen tussen België en China

2.1. Het dubbelbelastingverdrag van 18 april 1985

België en China sloten op 18 april 1985 een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen. Hoewel China geen lid was van de OESO en zijn economisch sys-

teem en belastingstelsel verschilden van andere landen met een markteconomie, volgde die overeenkomst in ruime mate het in 1977 gepubliceerde OESO-modelverdrag. Er werden ook een aantal bepalingen opgenomen die werden ontleend aan het modelverdrag van de Verenigde Naties (VN) dat in het bijzonder de betrekkingen tussen geïndustrialiseerde staten en ontwikkelingslanden beoogt. De overeenkomst trad op 11 september 1987 in werking en was vanaf 1 januari 1988 van toepassing.

2.2. *Het aanvullend protocol van 27 november 1996*

Op 17 mei 1991 vroeg de Federale Regering een herziening van de overeenkomst van 1985. Er kwam een aanvullend protocol tot stand waarvan de ondertekening plaatsvond op 27 november 1996. Dat aanvullend protocol had als voornaamste doel de zogenaamde ‘tax sparing’- en ‘matching credit’-bepalingen in de overeenkomst van 1985 te wijzigen. De ‘tax sparing’-bepaling verplichtte België een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (FBB) te verrekenen voor dividenden, intrest en royalty’s verkregen door inwoners van België uit Chinese bronnen. Van ‘matching credit’ is sprake indien een vast bedrag verrekenbaar is, onafhankelijk van het in het buitenland werkelijk betaalde bedrag aan belasting. Normalerweise neemt België een soortgelijke bepaling niet op tenzij de partnerstaat een bijzonder arm ontwikkelingsland is. Het aanvullend protocol is op 4 mei 2000 in werking getreden en is sinds 1 januari 2001 van toepassing.

2.3. *Het ontstaan van de voorliggende overeenkomst*

De voorliggende overeenkomst beantwoordt aan de wens van de partijen om een nieuwe overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen. De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van de ontwerptekst op 9 mei 2008.

3. De inhoud van de overeenkomst

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag, maar ze is enkel van toepassing op bestaande en latere belastingen naar het inkomen van allerlei oorsprong. Ze heeft tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden en belastingontduiking te voorkomen. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de verdragsluitende partijen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie (nationale behandeling) en onderling overleg.

4. Vlaamse bevoegdheden

DBV's zijn in principe gemengde verdragen die zowel tot de bevoegdheid van de federale overheid als tot die van de gemeenschappen en de gewesten behoren. Zij bevatten immers, naast een ruime omschrijving van het begrip ‘belastingen’, het algemene beginsel van non-discriminatie.

Artikel 2 van de overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen. De onroerende voorheffing valt eronder omdat het gaat over de personenbelasting ‘met inbegrip van zijn voorheffingen’.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's die werden ondertekend na 1 januari 1999, de datum waarop het Vlaamse Gewest de dienst van de onroerende voorheffing heeft overgenomen voor de inning ervan.

Artikel 24 van de overeenkomst verbiedt discriminatie op fiscaal vlak op grond van nationaliteit. In België betreft dit verbod tevens het geheel van de gemeenschaps- en gewestbelastingen, want paragraaf 5 van dit artikel bepaalt dat de nationale behandeling eveneens geldt voor belastingen van elke soort en benaming, ongeacht artikel 2.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens artikel 26 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) geheven worden, zoals die van de Gemeenschap, het Gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, 1, luidt immers als volgt: “De bevoegde autoriteiten ... wisselen de inlichtingen uit ... met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ... De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide verdragspartijen.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een verdragspartij of haar staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen en belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de verdragspartijen, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of een andere soortgelijke omstandigheid. De term omvat eveneens elke politieke onderverdeling, plaatselijke gemeenschap of publiekrechtelijk lichaam van een staat, maar niet personen die in die staat alleen aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die partij gelegen bronnen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit een zelf-

standig beroep (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten (artikel 21).

Artikel 22 bevat een reeks maatregelen die in België, respectievelijk in China, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's (artikel 22, §1, a) en b)), respectievelijk op dividenden, renten, royalty's en verliezen van een onderneming (artikel 22, §1, c) tot f)).

Artikel 23 bepaalt dat de verdragsbepalingen een staat niet beletten zijn wet- of regelgeving inzake belastingontduiking toe te passen voor zover die wetten of maatregelen niet in strijd zijn met de overeenkomst.

Artikel 24 (non-discriminatie) bevat een clause van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide partijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan immers, binnen de drie jaar nadat de getroffen maatregel voor het eerst te zijner kennis is gebracht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de verdragspartij waarvan hij of zij inwoner is of de nationaliteit bezit.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake de belastingen van elke soort en benaming waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheimgehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; ze worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 26, §§1 en 2).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij, 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij en 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 26, §3).

De aangezochte partij stelt alles in het werk om de gevraagde informatie te verkrijgen, zelfs wanneer zij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingheffing. In geen geval kunnen de beperkingen zo worden uitgelegd dat ze een verdragspartij toestaan het verstrekken van gegevens te weigeren als enige motivering dat die inlichtingen niet van binnenlands belang zijn (artikel 26, §4).

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een verdragspartij niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt.

Overeenkomstig artikel 27 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de dertigste dag na de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van de overeenkomst zijn van toepassing op inkomsten die zijn verkregen vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de inwerkingtreding of op inkomsten die betrekking hebben op belastingjaren die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de inwerkingtreding.

De overeenkomst van 1985, zoals gewijzigd door het aanvullend protocol van 1996, zal ophouden toepassing te vinden met betrekking tot de inkomsten waarop de bepalingen van de voorliggende overeenkomst van toepassing zijn.

Artikel 29 bepaalt dat de overeenkomst voor minstens vijf jaar geldt. Ze blijft nadien voor onbepaalde tijd van kracht totdat een verdragspartij haar opzegt.

2. Het protocol

Bij de ondertekening van de overeenkomst kwamen de ondergetekenden enkele bepalingen overeen die een integrerend deel van de overeenkomst vormen.

De term ‘belastingjaar’ betekent voor België het belastbaar tijdperk en voor China het belastbaar jaar (paragraaf 1).

De bevoegde overheden van de overeenkomstsluitende staten plegen overleg indien het belastingtarief voor vermogenswinst meer dan 10% bedraagt in een overeenkomstsluitende staat (paragraaf 2).

Inlichtingen in het bezit van banken en andere financiële instellingen worden enkel op verzoek uitgewisseld. De bevoegde overheid van de aangezochte staat kan weigeren inlichtingen te verkrijgen indien het verzoek geen naam opgeeft van zowel een belastingplichtige als een bank of financiële instelling (paragraaf 3).

De Belgische administratie heeft de bevoegdheid om de bekendmaking van inlichtingen te vragen en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in haar wetgeving. Straffen waarin de nationale wetgeving van België voorziet voor iemand die nalaat belangrijke informatie te verschaffen, zijn van toepassing alsof de binnenlandse belastingwetgeving van België die verplichting voorziet. De belastingadministratie mag dwangmaatregelen nemen wanneer een persoon weigert inlichtingen te verstrekken (paragraaf 4).

De overeenkomst en het protocol zijn opgemaakt in het Chinees, het Nederlands, het Frans en het Engels. De Engelse tekst prevaleert in geval van verschil in interpretatie tussen de onderscheiden versies. Zowel de Nederlandse als de Engelse verdragstekst worden dan ook voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van de overeenkomst

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de Chinese overheid, vond de ondertekening plaats in Brussel op 7 oktober 2009.

De voorbije jaren beschouwde de federale overheid belastingverdragen als een exclusief federale aangelegenheid. In een aantal adviezen op vraag van de federale overheid heeft de

afdeling Wetgeving van de Raad van State echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van dergelijke verdragen.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Tijdens zijn vergadering van 3 februari 2011 besprak de WGV de bovenvermelde adviezen van de Raad van State, meer bepaald wat het ruime toepassingsveld van verdragen betreft zoals deze overeenkomst die voorligt, met het gevolg dat het samenwerkingsakkoord inzake het sluiten van gemengde verdragen integraal moet worden nageleefd. De Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën kreeg de opdracht het uitdrukkelijk akkoord van de Chinese partner te vragen met het interpreteren van deze akte als een gemengd verdrag dat eveneens de niet-federale belastingen betreft. De FOD Financiën vroeg per brief van 30 mei 2011 het akkoord van de Chinese belastingadministratie, en stelde voor om, zodra de overeenkomst in werking is getreden, de bilaterale interpretatie te formaliseren door een overeenkomst tussen de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 25 van de overeenkomst. Met de brief van 11 juli 2011 betuigde de Chinese overheid zijn akkoord. Volgens de Chinezen kan het als een bilaterale consensus worden beschouwd dat de term 'overeenkomstsluitende staten' niet alleen die staten zelf omvat, maar ook hun staatkundige onderdelen en de lokale overheden daarvan, ook al wijkt paragraaf 1 van verdragsartikel 26 af van de OESO-modeltekst. Aangezien deze briefwisseling als een expliciete overeenkomst nopens de niet-federale belastingen in België kan beschouwd worden, vermeldt de tekst van het ontwerp van decreet tevens de instemming met deze briefwisseling en is zij als bijlage bij dit ontwerp van instemmingsdecreet gevoegd.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV liet per brief van 18 januari 2012 weten geen advies uit te brengen wegens de te beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

3. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht per brief van 9 februari 2012 zijn beleidsadvies uit. De raad maakt een paar opmerkingen over de verdragsteksten en hun gemengde aard. Hij benadrukt het belang van dit verdrag en zijn protocol voor de actuele toestand en de ontwikkeling van de economische relaties met China. De SARiV verwelkomt de non-discriminatieclausule of de bepaling van gelijke behandeling, die gunstig is voor de Vlaamse bedrijven. De raad gaat akkoord met het voorontwerp van instemmingsdecreet. Voor de bespreking van de achtergrond van dubbelbelastingverdragen verwijst de SARiV naar zijn advies 2012/2 over de ontwerpen in decreet tot instemming met dergelijke verdragen tussen België en zijn vijf buurlanden.

De Vlaamse Regering wijst erop dat de betrokkenheid van de Vlaamse overheid niet enkel blijkt uit de ondertekende verdragsteksten, maar ook uit de latere briefwisseling tussen de federale overheid en de Chinese autoriteiten. De regering onderschrijft voor het overige de gunstige aspecten van deze overeenkomst voor het Vlaamse bedrijfsleven, waarop de SARiV wijst.

4. Advies van de Raad van State

De Raad van State stelde in zijn advies van 27 maart 2012 (kenmerk 51.057/1) de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een verdragsstaat. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kan onder ‘bevoegde autoriteit’, niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om de deelstatelijke minister van Financiën gaan. De raad beveelt daarom aan om op intern-Belgisch vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van andere partijen bij het verdrag weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te sluiten.

De Vlaamse Regering kan hierover meedelen wat volgt. De FOD Financiën heeft inmiddels reeds initiatief genomen om een samenwerkingsakkoord inzake internationale bijstand in fiscale zaken uit te werken. De gesprekken hierover zijn lopende.

Verder stelt de Raad van State zich de vraag of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen kan leiden tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering, wanneer wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksverrichtingen. De raad wijst erop dat de federale overheid het artikel 322 van het WIB heeft uitgebreid met een vierde paragraaf, die een regeling bevat voor inlichtingen die worden gevraagd door een buitenlandse staat. Die uitbreiding geldt echter niet voor de Vlaamse versie van het WIB, zoals dat geldt voor de inning van de onroerende voorheffing, en evenmin voor de andere gewestelijke belastingen waarvoor het gewest zelf de dienst verzekert. Artikel 2 van het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB) verwijst niet naar artikel 322 van het WIB.

De Vlaamse Regering zal hieraan gevolg geven in een apart ontwerp van decreet. In 2007 en 2010 heeft de Vlaamse overheid al een aantal nieuwe procedureregels van de federale overheid overgenomen voor haar eigen versie van het WIB, zoals dat geldt voor de onroerende voorheffing. Het Departement Financiën en Begroting maakt momenteel voor de derde keer een dergelijke analyse. Dit moet in het najaar leiden tot een decreet betreffende diverse fiscale bepalingen, waarin ook een Vlaamse tegenhanger van artikel 322 van het WIB kan worden opgenomen, evenals een verwijzing naar die bepaling in artikel 2 van het WIGB.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP

**Ontwerp van decreet houdende instemming met
(1°) de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en
de regering van de Volksrepubliek China
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
en het protocol, ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, en
(2°) de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

.I.

Art. 2. De overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, alsook de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, alsook de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 11 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS